

31992L0051

24.7.1992.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 209/25

PADOMES DIREKTĪVA 92/51/EEK**(1992. gada 18. jūnijs)****par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, lai papildinātu Direktīvu 89/48/EEK**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 49. pantu, 57.panta 1. punktu un 66. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾, sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

(1) tā kā saskaņā ar Līguma 8.a pantu iekšējais tirgus ir telpa bez iekšējām robežām un tā kā saskaņā ar Līguma 3. panta c) punktu viens no Kopienas mērķiem ir likvidēt šķēršļus brīvai personu un pakalpojumu kustībai dalībvalstīs; tā kā attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem tas nozīmē iespēju darboties savā profesijā kā pašnodarbinātai personai vai darbiniekam kādā dalībvalstī ārpus dalībvalsts, kur viņi ieguvuši profesionālo kvalifikāciju;

(2) tā kā attiecībā uz tām profesijām, kurām Kopiena nav noteikusi obligāti nepieciešamo izglītības līmeni, dalībvalstis saglabā iespēju noteikt šādu līmeni, lai savā teritorijā garantētu sniegto pakalpojumu kvalitāti; tā kā gadījumos, kad persona jau ir pilnīgi vai daļēji ieguvusi šādu izglītību kādā dalībvalstī, pārējās dalībvalstīs, nepārkāpjot Līguma 5., 48., 52. un 59. pantā noteiktās saistības, tomēr nevar prasīt, lai attiecīgā persona iegūtu šādu izglītību, ko tās parasti nosaka, atsaucoties vienīgi uz izglītības dokumentiem, kurus izsniedz atbilstīgi šo dalībvalstu izglītības sistēmām; tā kā rezultātā ikvienai uzņēmējai dalībvalstij, kurā attiecīgā profesija ir reglamentēta, ir jāņem vērā citā dalībvalstī iegūta izglītība un jānosaka, vai tā atbilst attiecīgajā dalībvalstī vajadzīgajai izglītībai;

(3) tā kā Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības

diplomu atzīšanai, kas izsniegti par vismaz trīs gadus ilgas profesionālās izglītības iegūšanu ⁽⁴⁾ vienkāršo minēto saistību izpildi; tā kā minētā direktīva attiecas vienīgi uz augstāko izglītību;

(4) tā kā nolūkā veicināt profesionālās darbības, kuru veikšanai uzņēmējā dalībvalstī nepieciešama noteikta līmeņa izglītība, ir jāievieš otra vispārējā sistēma, kas papildinātu pirmo sistēmu;

(5) tā kā papildu vispārējai sistēmai ir jābalstās uz tiem pašiem principiem un *mutatis mutandis* jāparedz tādi paši noteikumi, kā sākotnējai vispārējai sistēmai;

(6) tā kā šī direktīva neattiecas uz tām reglamentētajām profesijām, ko reglamentē atsevišķas direktīvas, kas jo īpaši paredz tādu mācību kursu savstarpēju atzīšanu, kuri pabeigti pirms profesionālās darbības uzsākšanas;

(7) tā kā tā neattiecas arī uz darbībām, uz kurām attiecas īpašas direktīvas, kuru galvenais mērķis ir ieviest tādu tehnisko iemaņu atzīšanu, kas balstītas uz kādā citā dalībvalstī iegūtu pieredzi; tā kā dažas no minētajām direktīvām attiecas vienīgi uz pašnodarbinātajām personām; tā kā minētās direktīvas būtu jāattiecinā uz personām, kas strādā kā darbinieki, lai nodrošinātu to, ka uz darbiniekiem neattiecas šī direktīva, atbilstīgi kurai viņu darbību varētu reglamentēt citādi atzīšanas noteikumi atkarībā no tā, vai to veic pašnodarbināta persona vai darbinieks;

(8) tā kā papildu vispārējā sistēma noteikti neskar Līguma 48. panta 4. punkta un 55. panta piemērošanu;

(9) tā kā šai papildu sistēmai ir jāattiecas uz izglītības līmeņiem, uz kuriem neattiecas sākotnējā vispārējā sistēma, proti, līmeņiem, kas atbilst pēcvidusskolas izglītības kursiem, kā arī citai līdzvērtīgai izglītībai, un kas atbilst

⁽¹⁾ OV C 263, 16.10.1989., 1. lpp., un OV C 217, 1.9.1990., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 149, 18.6.1990., 149. lpp., un OV C 150, 15.6.1992.

⁽³⁾ OV C 75, 26.3.1990., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp.

regulārajiem vai intensīvajiem vidusskolas kursiem, ko, iespējams, papildina profesionālās mācības vai prakse;

- (10) tā kā gadījumos, kad vairākumā dalībvalstu darbībai kādā konkrētā reglamentētā profesijā ir vajadzīgas vai nu ļoti īsas mācības, vai arī noteiktas personiskās īpašības, vai pat tikai vispārējās zināšanas, parastās atzīšanas procedūras atbilstīgi šai direktīvai var būt pārlietu apgrūtināšas; tā kā šādiem gadījumiem būtu jāparedz noteikumi par vienkāršotām procedūrām;
- (11) tā kā jāņem vērā arī Apvienotās Karalistes profesionālo mācību sistēma, kurā prasības attiecībā uz izglītību profesionālās darbības veikšanai ir noteiktas atbilstīgi "National Framework of Vocational Qualifications";
- (12) tā kā dažās dalībvalstīs ir salīdzinoši maz reglamentētu profesiju; tā kā mācības nereglamentētās profesijās tomēr var konkrēti saistīt ar darbību profesijā, attiecīgo dalībvalstu kompetentām iestādēm uzraugot vai apstiprinot mācību struktūru un līmeni; tā kā tas nodrošina tādas pašas garantijas, kādas noteiktas attiecībā uz reglamentētajām profesijām;
- (13) tā kā uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu jāļauj noteikt — ievērojot Kopienas attiecīgās tiesību normas — sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi stažēšanās un zināšanu pārbaudes veikšanai;
- (14) tā kā papildu sistēma attiecas uz diviem izglītības līmeņiem un sākotnējā vispārējā sistēma attiecas uz trešo līmeni, līdz ar to papildu sistēmai būtu jānosaka, vai un ar kādiem nosacījumiem persona ar konkrētu izglītības līmeni var citā dalībvalstī darboties profesijā, kurai nepieciešams cits kvalifikācijas līmenis;
- (15) tā kā darbībai atsevišķās profesijās dažas dalībvalstis prasa iegūt diplomu saskaņā ar Direktīvu 89/48/EEK, lai gan citās dalībvalstīs darbībai tajā pašā profesijā ir jāiegūst profesionālā izglītība ar atšķirīgu struktūru; tā kā dažu veidu izglītība, kaut arī ilguma ziņā nav pēcvidusskolas izglītība šīs direktīvas nozīmē, tomēr nodrošina atbilstīgu profesionālo līmeni un sagatavo personu līdzīgiem pienākumiem un darbībai; tā kā šāda izglītība tādēļ būtu jāietver tajā pašā kategorijā, kā ar diplomu atestēta izglītība; tā kā šāda izglītība un mācības ir ļoti dažādas, un šo klasifikāciju iespējams veikt, vienīgi uzskaitot attiecīgos kursus; tā kā šāda

klasifikācija vajadzības gadījumā varētu palīdzēt atzīt to, ka šāda izglītība atbilst izglītībai, uz ko attiecas Direktīva 89/48/EEK; tā kā dažu veidu izglītība arī būtu jāklasificē diploma līmenī otrajā sarakstā;

- (16) tā kā, ņemot vērā pastāvīgās izmaiņas profesionālo mācību organizācijā, vajadzētu pastāvēt procedūrai, kā šos sarakstus grozīt;
- (17) tā kā, ievērojot to, ka papildu sistēma attiecas uz tādām profesijām, darbībai kurās ir nepieciešama vidējā profesionālā izglītība un kurās parasti ir vajadzīgas praktiskas iemaņas, šai papildu sistēmai ir jānodrošina šādu kvalifikāciju atzīšana, pat ja tās ir iegūtas vienīgi no profesionālās pieredzes kādā dalībvalstī, kura nereglamentē šādas profesijas;
- (18) tā kā šīs vispārējās sistēmas, tāpat kā pirmās vispārējās sistēmas, mērķis ir likvidēt šķēršļus darbības sākšanai un veikšanai reglamentētās profesijās; tā kā darbs, kas veikts atbilstīgi Padomes 1985. gada 16. jūlija Lēmumam 85/368/EEK par arodmācībās iegūtas kvalifikācijas pierādījumu salīdzināmību Eiropas Kopienas dalībvalstīs ⁽¹⁾, reizē tiecoties sasniegt mērķi, kas ir nevis juridisku šķēršļu likvidēšana pārvietošanās brīvībai, bet tieši darba tirgus labāka pārredzamība, piemērojot šo direktīvu, ir atbilstīgos gadījumos jāizmanto, īpaši, ja šis darbs var nodrošināt informāciju par profesionālo mācību būtību, saturu un ilgumu;
- (19) tā kā lēmuma pieņemšanas procesā vajadzības gadījumā būtu jāapspriežas ar profesionālajām organizācijām un profesionālās izglītības iestādēm, vai arī tās būtu atbilstīgi jāiesaista lēmuma pieņemšanā;
- (20) tā kā šāda sistēma, tāpat kā sākotnējā sistēma, nostiprinot Kopienas pilsoņu tiesības izmantot savas profesionālās iemaņas jebkurā dalībvalstī, vienlaikus papildina un nostiprina viņu tiesības iegūt šīs iemaņas, kur vien viņi vēlas;
- (21) tā kā pēc noteikta piemērošanas laika abas sistēmas būtu jāizvērtē, lai konstatētu, cik efektīva ir to darbība, un jo īpaši, kā tās var uzlabot,

⁽¹⁾ OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Definīcijas

1. pants

Šajā direktīvā lietotas šādas definīcijas.

a) *diploms*: jebkāds izglītības pierādījums vai šādu pierādījumu kopums:

— ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, kura norādīta atbilstīgi šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem,

— kas apliecina, ka tā turētājs ir sekmīgi beidzis:

i) vai nu pēcvidusskolas kursu, kas nav Direktīvas 89/48/EEK 1. panta a) punkta otrajā ievilkumā minētais kurss un kura ilgums ir vismaz viens gads vai līdzvērtīgs ilgums, mācoties nepilnu laiku, un kurā iestājoties obligāts nosacījums ir sekmīgi pabeigts vidusskolas kurss, kas vajadzīgs mācību sākšanai universitātē vai kādā citā augstākajā mācību iestādē, kā arī, ja papildus šādam pēcvidusskolas kursam var tikt prasītas profesionālās mācības;

ii) vai arī kādu no C pielikumā uzskaitītajiem izglītības kursiem, un

— kas apliecina, ka turētājam ir profesionālā kvalifikācija, kas vajadzīga darbības uzsākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī,

ar nosacījumu, kas izglītība, ko apliecina šis pierādījums, ir iegūta galvenokārt Kopienā vai ārpus Kopienas tādās izglītības iestādēs, kas nodrošina izglītību atbilstīgi dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, vai arī apliecina, ka tā turētājam ir trīs gadu profesionālā pieredze, ko apstiprina dalībvalsts, kura ir atzinusi trešās valsts izdotus izglītības pierādījumus.

Turpmāk norādītos dokumentus ņem vērā tāpat kā diplomu, kas definēts pirmajā daļā: jebkāds izglītības pierādījums vai šādu pierādījumu kopums, ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, ja tas izdots par Kopienā iegūtas izglītības sekmīgu beigšanu un ja šis dalībvalsts kompetentā iestāde to atzinusi par atbilstīgu tādām pašām izglītības līmenim, kā arī, ja tas dod tādas pašas tiesības saistībā ar darbības uzsākšanu un veikšanu reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī;

b) *sertifikāts*: jebkāds izglītības pierādījums vai šādu pierādījumu kopums:

— ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, kura norādīta atbilstīgi šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem,

— kas apliecina, ka tā turētājs, apgūstot vidusskolas kursu, ir beidzis:

vai nu izglītības kursu, kas nav minēts a) punktā, izglītības iestādē vai darba vietā, vai arī izglītības iestādē un darba vietā vienlaikus un kuru nepieciešamības gadījumā papildina profesionālā prakse, kas vajadzīga papildus šim kursam,

vai arī profesionālā prakse, kas vajadzīga papildus šim vidusskolas kursam, vai

— kas apliecina, ka īpašnieks, apgūstot vidējo tehnisko vai profesionālo izglītību, vajadzības gadījumā ir beidzis

vai nu izglītības kursu, kas minēts iepriekšējā ievilkumā,

vai arī ieguvis profesionālo praksi, kas vajadzīga papildus šai vidējai tehniskajai vai profesionālajai izglītībai, un

— kas apliecina, ka īpašniekam ir profesionālā kvalifikācija, kas vajadzīga darbības sākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī,

ar nosacījumu, ka izglītība, ko apliecina šis pierādījums, ir iegūta galvenokārt Kopienā vai ārpus Kopienas tādās izglītības iestādēs, kas nodrošina izglītību atbilstīgi dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, vai arī apliecina, ka tā turētājam ir divu gadu profesionālā pieredze, ko apstiprina dalībvalsts, kura ir atzinusi trešās valsts izdotus izglītības pierādījumus.

Turpmāk norādītos dokumentus ņem vērā tāpat kā sertifikātu, kas definēts pirmajā daļā: jebkāds izglītības pierādījums vai šādu pierādījumu kopums, ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, ja tas izdots par Kopienā iegūtas izglītības sekmīgu beigšanu un ja šis dalībvalsts kompetentā iestāde to atzinusi par atbilstīgu tādām pašām izglītības līmenim, kā arī, ja tas dod tādas pašas tiesības saistībā ar darbības uzsākšanu un veikšanu reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī;

- c) *kompetences atestāts*: jebkāds kvalifikācijas pierādījums:
- kas apliecina izglītību, kura nav daļa no kopuma, kas veido diplomu Direktīvas 89/48/EEK nozīmē vai diplomu vai sertifikātu šīs direktīvas nozīmē, vai arī
 - kas, neprasot iepriekšējās izglītības pierādījumus, izsniegts pēc to personisko iezīmju, profesionalitātes vai zināšanu novērtēšanas, kuras saistībā ar lūguma iesniedzēja darbību kādā profesijā par būtiskām atzinusi iestāde, kas norādīta saskaņā ar dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem;
- d) *uzņēmēja dalībvalsts*: jebkura dalībvalsts, kurā kādas dalībvalsts pilsonis lūdz iespēju darboties profesijā, ko reglamentē šī dalībvalsts, kura nav dalībvalsts, kurā viņš ieguvis savu izglītības pierādījumu vai kompetences atestātu, vai kurā viņš sākotnēji darbojies attiecīgajā profesijā;
- e) *reglamentēta profesija*: reglamentēta profesionālā darbība vai darbību kopums, ko dalībvalstī ietver šī profesija;
- f) *reglamentēta profesionālā darbība*: profesionālā darbība, kuras uzsākšanai vai veikšanai vai kādam veikšanas veidam dalībvalstī saskaņā ar normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem tieši vai netieši ir vajadzīgs izglītības pierādījums vai kompetences atestāts. Reglamentētas profesionālās darbības veidi ir šādi:
- darbība, izmantojot profesionālo nosaukumu, ciktāl šāda nosaukuma izmantošana ir atļauta vienīgi normatīvajos vai administratīvajos aktos paredzēta izglītības pierādījuma vai kompetences atestāta turētājiem,
 - tāda profesionālā darbība, kas saistīta ar veselības aprūpi, ciktāl atalgojums un/vai atlīdzība par šādu darbību saskaņā ar valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu ir atkarīga no tā, vai personai ir izglītības pierādījums vai kompetences atestāts.
- Gadījumos, uz kuriem neattiecas šā panta pirmā daļa, profesionālo darbību uzskata par reglamentētu profesionālo darbību, ja to veic tādas asociācijas vai organizācijas biedri, kuras mērķis jo īpaši ir attīstīt un uzturēt augstus standartus attiecīgajā profesionālajā jomā un kuru šā mērķa sasniegšanai ir kādā īpašā veidā atzinusi dalībvalsts, un kura:
- saviem locekļiem izsniedz izglītības pierādījumus,
- nodrošina to, ka tās locekļi ievēro šīs asociācijas vai organizācijas noteiktos profesionālos noteikumus, un
- piešķir tiem tiesības izmantot profesionālo nosaukumu vai norādes burtus, vai arī izmantot priekšrocības, ko dod šāda izglītība.
- Ja dalībvalsts atbilstīgi šā punkta otrajai daļai atzīst kādu asociāciju vai organizāciju, kas atbilst minētās daļas nosacījumiem, tā attiecīgi informē Komisiju;
- g) *reglamentēta izglītība*: jebkāda izglītība, kas:
- ir īpaši paredzēta darbībai kādā konkrētā profesijā, un
 - ir kurss vai kursi, ko vajadzības gadījumā papildina profesionālās mācības vai profesionālā prakse, kā arī, kuru struktūru un līmeni nosaka šīs dalībvalsts normatīvie un administratīvie akti vai kuru uzrauga vai apstiprina šim nolūkam norādīta iestāde;
- h) *profesionālā pieredze*: faktiskā un likumīga darbība attiecīgajā profesijā kādā dalībvalstī;
- i) *adaptācijas laikposms*: darbība reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī kvalificēta attiecīgās profesijas pārstāvja pārraudzībā, šādu pārraudzītas prakses laikposmu varbūtēji papildinot ar turpmāku izglītību. Pēc šāda pārraudzītas prakses laikposma veic izvērtēšanu. Sīki izstrādātus noteikumus par adaptāciju un tās izvērtēšanu pieņem uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes.
- Statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir personai, kas strādā pārraudzītu praksi, jo īpaši attiecībā uz uzturēšanās tiesībām, kā arī pienākumiem, sociālajām tiesībām un atvieglojumiem, atlīdzību un darba samaksu, nosaka šīs dalībvalsts kompetentās iestādes atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem;
- j) *zināšanu pārbaude*: pārbaude, kas attiecas vienīgi uz lūguma iesniedzēja profesionālajām zināšanām un kuru veic uzņēmēja dalībvalsts kompetentās iestādes, lai izvērtētu lūguma iesniedzēja gatavību darboties reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī.
- Lai atļautu šādas pārbaudes veikšanu, kompetentās iestādes sagatavo to mācību priekšmetu sarakstu, uz kuriem, pamatojoties uz dalībvalstī vajadzīgās izglītības salīdzinājumu ar lūguma iesniedzēja iegūto izglītību, neattiecas lūguma

iesniedzēja izglītības pierādījums. Šie mācību priekšmeti var attiekties gan uz teorētiskajām zināšanām, gan praktiskajām iemaņām, kas vajadzīgas darbībai attiecīgajā profesijā.

Šādā zināšanu pārbaudē ir jāņem vērā tas, ka izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņš ierodas, lūguma iesniedzējs ir kvalificēts profesionālis. Tas attiecas uz mācību priekšmetiem, ko izvēlas no saraksta, kurš minēts otrajā daļā, un zināšanas kuros ir būtiskas darbībai attiecīgajā profesijā uzņēmējā dalībvalstī. Pārbaude var attiekties arī uz zināšanām par profesionālajiem noteikumiem, kas uzņēmējā dalībvalstī attiecas uz konkrētajām darbībām. Sīki izstrādātus noteikumus par zināšanu pārbaudi nosaka minētās valsts kompetentās iestādes.

Statusu, kāds uzņēmējā dalībvalstī ir lūguma iesniedzējam, kas vēlas sagatavoties zināšanu pārbaudei šajā valstī, nosaka šīs valsts kompetentās iestādes atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

II NODAĻA

Piemērošanas joma

2. pants

Šī direktīva attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kas uzņēmējā dalībvalstī vēlas darboties reglamentētā profesijā kā pašnodarbinātas personas vai kā darbinieki.

Šī direktīva neattiecas uz profesijām, uz ko attiecas īpašas direktīvas, ar kurām ievieš pasākumus diplomu savstarpējai atzīšanai dalībvalstīs, kā arī uz darbībām, uz ko attiecas kāda no A pielikumā uzskaitītajām direktīvām.

Šīs direktīvas B pielikumā uzskaitītās direktīvas ir jāpiemēro attiecībā uz tādu darbību veikšanu darbinieka statusā, uz kurām attiecas minētās direktīvas.

III NODAĻA

Atzīšanas sistēma, ja uzņēmēja dalībvalsts prasa, lai personai būtu diploms, kā tas definēts šajā direktīvā vai Direktīvā 89/48/EEK

3. pants

Neskarot Direktīvu 89/48/EEK, gadījumos, kad darbības uzsākšana vai veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir

atkarīga no diploma esamības saskaņā ar šīs direktīvas vai Direktīvas 89/48/EEK definīciju, kompetentā iestāde nedrīkst, pamatojot to ar neatbilstīgu kvalifikāciju, atteikties atļaut kādas dalībvalsts pilsonim sākt vai veikt darbību šajā profesijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz šīs dalībvalsts pilsoņiem:

- a) ja lūguma iesniedzējam ir diploms saskaņā ar šīs direktīvas vai Direktīvas 89/48/EEK definīciju, kurš kādā citā dalībvalstī ir vajadzīgs, lai tās teritorijā sāktu vai veiktu darbību attiecīgajā profesijā, un kas izsniegts kādā no dalībvalstīm; vai
- b) ja lūguma iesniedzējs pēdējos desmit gados ir attiecīgajā profesijā darbojies divus gadus, strādājot pilnu laiku, vai līdzvērtīgu laiku, strādājot nepilnu laiku, turklāt kādā citā dalībvalstī, kurā šī profesija netiek reglamentēta, kā noteikts vai nu šīs direktīvas 1. panta e) punktā un 1. panta f) punkta pirmajā daļā, vai arī 1. panta c) punktā un 1. panta d) punkta pirmajā daļā Direktīvā 89/48/EEK, un ja pieteikuma iesniedzējam ir izglītības pierādījums:

— ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, kura norādīta atbilstīgi šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, un kurš

— vai nu apliecina, ka tā īpašnieks ir sekmīgi beidzis pēcvidusskolas kursu, kas nav minēts 1. panta a) punkta otrajā ievilkumā Direktīvā 89/48/EEK un kura ilgums ir vismaz viens gads vai līdzvērtīgs ilgums, mācoties nepilnu laiku, un kurā iestājoties obligāts nosacījums parasti ir sekmīgi pabeigts vidusskolas kurss, kas vajadzīgs mācību sākšanai universitātē vai kādā citā augstākajā mācību iestādē, kā arī profesionālās mācības, kas ir šāda pēcvidusskolas kursa sastāvdaļa,

— vai arī apliecina reglamentētu izglītību, kas minēta D pielikumā, un

— ir sagatavojis īpašnieku darbībai viņa profesijā.

Tomēr iepriekšminēto divu gadu profesionālo pieredzi nevar prasīt, ja lūguma iesniedzēja izglītības pierādījums, kas minēts šajā punktā, ir izsniegts par reglamentētas izglītības iegūšanu.

Turpmāk norādītos dokumentus ņem vērā tāpat kā izglītības pierādījumus, kas minēti šā punkta pirmajā daļā: jebkādu izglītības pierādījumu vai šādu pierādījumu kopumu, ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, ja tas izsniegts par Kopienā iegūtas izglītības beigšanu un ja šī dalībvalsts tos atzīnusi par atbilstīgu tādām pašām izglītības līmenim, ar nosacījumu, ka pārējām dalībvalstīm un Komisijai ir paziņots par šādu atzīšanu.

Atkāpjoties no šā panta pirmās daļas, uzņēmējai dalībvalstij nav jāpiemēro šis pants, ja darbības sākšana vai veikšana reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī ir atkarīga no tāda diploma esamības, kas definēts Direktīvā 89/48/EEK un kura izsniegšanai viens no nosacījumiem ir vairāk nekā četrus gadus ilga pēcvidusskolas kursa beigšana.

4. pants

1. Neskarot 3. pantu, uzņēmēja dalībvalsts var arī prasīt, lai lūguma iesniedzējs:

a) iesniedz profesionālās pieredzes pierādījumus, ja ar lūgumu saistītās izglītības ilgums, kā noteikts 3. panta pirmās daļas a) un b) punktā, ir vismaz par gadu īsāks nekā uzņēmējā dalībvalstī vajadzīgais. Šādā gadījumā vajadzīgais profesionālās pieredzes ilgums nedrīkst pārsniegt:

- divkārtu iztrūkstošo izglītības laiku, ja iztrūkums attiecas uz pēcvidusskolas kursu un/vai profesionālo praksi, kas notiek profesionāla pārraudzībā un kuras nobeigumā ir pārbaudījums,
- iztrūkstošo laiku, ja iztrūkums attiecas uz profesionālo praksi, ko strādā kopā ar kvalificētu attiecīgās profesijas speciālistu.

Attiecībā uz diplomiem, kas definēti 1. panta a) punkta otrajā daļā, tādas izglītības laiku, kas atzīta par atbilstīgu tādām pašām līmenim, nosaka tāpat, kā izglītībai, kas definēta 1. panta a) punkta pirmajā daļā.

Piemērojot šos noteikumus, ir jāņem vērā profesionālā pieredze, kas minēta 3. panta pirmās daļas b) punktā.

Vajadzīgā profesionālā pieredze noteikti nedrīkst pārsniegt četrus gadus.

Profesionālo pieredzi tomēr nevar prasīt lūguma iesniedzējam, kam ir diploms, kurš apliecina pēcvidusskolas kursa pabeigšanu, kas minēts 1. panta a) punkta otrajā ievilkumā, vai diploms, kurš definēts Direktīvā 89/48/EEK 1. panta a) punktā, un kas vēlas darboties savā profesijā uzņēmējā dalībvalstī, kura prasa, lai būtu diploms vai izglītības pierādījums, kas apliecina kādu no izglītības kursiem, kuri minēti C un D pielikumā;

b) stažējas ne ilgāk kā trīs gadus, vai nokārto zināšanu pārbaudi, ja:

- teorētiskie un/vai praktiskie jautājumi, ko ietver viņa iegūtā izglītība, kas minēta 3. panta pirmās daļas a) vai b) punktā, būtiski atšķiras no tiem jautājumiem, uz kuriem

attiecas diploms saskaņā ar šīs direktīvas vai Direktīvas 89/48/EEK definīcijai un kas vajadzīgi uzņēmējā dalībvalstī, vai

- šīs direktīvas 3. panta pirmās daļas a) punktā minētajā gadījumā reglamentētā profesija uzņēmējā dalībvalstī ietver vienu vai vairākas reglamentētas profesionālās darbības, kuras nav daļa no profesijas, kas tiek reglamentēta lūguma iesniedzēja izcelsmes valstī vai dalībvalstī, no kuras viņš ierodas, un minētā atšķirība atbilst īpašai izglītībai, kas vajadzīga uzņēmējā dalībvalstī, kā arī ietver teorētiskus un/vai praktiskus jautājumus, kas būtiski atšķiras no tiem jautājumiem, uz kuriem attiecas diploms saskaņā ar šīs direktīvas vai Direktīvas 89/48/EEK definīciju un ko iesniedzis lūguma iesniedzējs, vai

- šīs direktīvas 3. panta pirmās daļas b) punktā minētajā gadījumā — reglamentētā profesija uzņēmējā dalībvalstī ietver vienu vai vairākas reglamentētas profesionālās darbības, kuras nav daļa no profesijas, kurā lūguma iesniedzējs darbojies izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņš ieradies, un minētā atšķirība atbilst īpašai izglītībai, kas vajadzīga uzņēmējā dalībvalstī, un ietver teorētiskus un/vai praktiskus jautājumus, kas būtiski atšķiras no tiem jautājumiem, uz kuriem attiecas izglītības pierādījums, ko iesniedzis lūguma iesniedzējs.

Ja uzņēmēja dalībvalsts izmanto šo iespēju, tai ir jādod lūguma iesniedzējam tiesības izvēlēties starp stažēšanos un zināšanu pārbaudi. Ja uzņēmēja dalībvalsts, kas prasa diplomu saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK vai šīs direktīvas definīciju, paredz ieviest izņēmumus attiecībā uz lūguma iesniedzēja izvēles tiesībām, piemēro 14. pantā paredzēto procedūru.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, uzņēmēja dalībvalsts var paturēt tiesības izvēlēties stažēšanos vai zināšanu pārbaudi, ja

- tas saistīts ar profesiju, kurā strādājot ir vajadzīgas precīzas attiecīgās valsts tiesību aktu zināšanas un attiecībā uz kuru būtiska un pastāvīga profesionālās darbības iezīme ir padomu un/vai palīdzības sniegšana saistībā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, vai

- uzņēmēja dalībvalsts darbības uzsākšanai vai veikšanai šajā profesijā prasa, lai būtu diploms saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK definīciju un kura izsniegšanai viens no nosacījumiem ir pēcvidusskolas kursa beigšana, kura ilgums ir vismaz trīs gadi vai līdzvērtīgs ilgums, mācoties nepilnu laiku, un lai lūguma iesniedzējam būtu vai nu šajā direktīvā definētais diploms, vai arī izglītības pierādījums, kas

definēts 3. panta pirmās daļas b) punktā un uz ko neattiecas Direktīvas 89/48/EEK 3. panta b) punkts.

2. Uzņēmēja dalībvalsts tomēr nevar 1. punkta a) un b) punkta noteikumus piemērot vienlaikus.

IV NODAĻA

Atzīšanas sistēma, ja uzņēmēja dalībvalsts prasa diplomu un ja lūguma iesniedzējam ir sertifikāts vai arī viņš ieguvis atbilstīgu izglītību

5. pants

Gadījumos, kad darbības uzsākšana vai veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga no diploma esamības, kompetentā iestāde nedrīkst, pamatojot to ar neatbilstīgu kvalifikāciju, atteikties atļaut kādas dalībvalsts pilsonim uzsākt vai veikt darbību šajā profesijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz šīs dalībvalsts pilsoņiem:

- a) ja lūguma iesniedzējam ir sertifikāts, kas kādā citā dalībvalstī vajadzīgs, lai uzsāktu vai veiktu darbību tajā pašā profesijā attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ja šāds sertifikāts izsniegts kādā no dalībvalstīm; vai
- b) ja lūguma iesniedzējs pēdējos desmit gados ir attiecīgajā profesijā darbojies divus gadus, strādājot pilnu laiku, vai līdzvērtīgu laiku, strādājot nepilnu laiku, turklāt kādā citā dalībvalstī, kurā šī profesija netiek reglamentēta, kā definēts šīs direktīvas 1. panta e) punktā un 1. panta f) punkta pirmajā daļā, un ja pieteikuma iesniedzējam ir izglītības pierādījums:

— ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, kura norādīta atbilstīgi šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, un

— kas apliecina, ka tā turētājs, apgūstot vidusskolas kursu, ir beidzis:

vai nu profesionālās izglītības kursu, kas nav minēts a) punktā, izglītības iestādē vai darba vietā, vai arī izglītības iestādē un darba vietā vienlaikus un ko vajadzības gadījumā papildina profesionālā prakse, kas ir šā kursa sastāvdaļa,

vai profesionālā prakse, kas ir attiecīgā vidusskolas kursa sastāvdaļa, vai

— kas apliecina, ka īpašnieks, apgūstot vidējo tehnisko vai profesionālo izglītību, vajadzības gadījumā ir beidzis

vai nu profesionālās izglītības kursu, kas minēts iepriekšējā ievilkumā,

vai profesionālo praksi, kas ir attiecīgās vidējās tehniskās vai profesionālās izglītības sastāvdaļa, un

— ir sagatavojis īpašnieku darbībai viņa profesijā.

Tomēr iepriekšminēto divu gadu profesionālo pieredzi nevar prasīt, ja lūguma iesniedzēja izglītības pierādījums, kas minēts šajā punktā, ir izsniegts par reglamentētas izglītības iegūšanu

Neatkarīgi no tā uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai lūguma iesniedzējs stažējas ne ilgāk par trim gadiem vai nokārto zināšanu pārbaudi. Uzņēmējai dalībvalstij ir jādod lūguma iesniedzējam tiesības izvēlēties starp stažēšanos un zināšanu pārbaudi.

Ja uzņēmēja dalībvalsts paredz ieviest izņēmumus attiecībā uz lūguma iesniedzēja izvēles tiesībām, piemēro 14. pantā paredzēto procedūru.

V NODAĻA

Atzīšanas sistēma, ja uzņēmēja dalībvalsts prasa, lai būtu sertifikāts

6. pants

Gadījumos, kad darbības uzsākšana vai veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga no sertifikāta esamības, kompetentā iestāde nedrīkst, pamatojot to ar neatbilstīgu kvalifikāciju, atteikties atļaut kādas dalībvalsts pilsonim uzsākt vai veikt darbību šajā profesijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz šīs dalībvalsts pilsoņiem:

a) ja lūguma iesniedzējam ir diploms saskaņā ar šīs direktīvas vai Direktīvas 89/48/EEK definīciju, vai sertifikāts, kurš kādā citā dalībvalstī ir vajadzīgs, lai tās teritorijā uzsāktu vai veiktu darbību attiecīgajā profesijā, un kurš izsniegts kādā no dalībvalstīm; vai

b) ja lūguma iesniedzējs pēdējos desmit gados ir attiecīgajā profesijā darbojies divus gadus, strādājot pilnu laiku, vai līdzvērtīgu laiku, strādājot nepilnu laiku, turklāt kādā citā dalībvalstī, kurā šī profesija netiek reglamentēta, kā noteikts šīs direktīvas

1. panta e) punktā un 1. panta f) punkta pirmajā daļā, un ja pieteikuma iesniedzējam ir izglītības pierādījums:

— ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, kura norādīta atbilstīgi šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, un

— kas vai nu apliecina, ka tā īpašnieks ir sekmīgi beidzis pēcvidusskolas kursu, kas nav minēts Direktīvas 89/48/EEK 1. panta a) punkta otrajā ievilkumā un kura ilgums ir vismaz viens gads vai līdzvērtīgs ilgums, mācoties nepilnu laiku, un kurā iestājoties obligāts nosacījums parasti ir pabeigts vidusskolas kurss, kas vajadzīgs mācību sākšanai universitātē vai kādā citā augstākajā mācību iestādē, kā arī profesionālās mācības, kas ir šāda pēcvidusskolas kursa sastāvdaļa, vai

— kas apliecina, ka tā turētājs, apgūstot vidusskolas kursu, ir beidzis:

vai nu izglītības kursu, kas nav minēts a) punktā, izglītības iestādē vai darba vietā, vai arī izglītības iestādē un darba vietā vienlaikus un ko vajadzības gadījumā papildina profesionālā prakse, kas ir šā kursa sastāvdaļa,

vai profesionālo praksi, kas ir attiecīgā vidusskolas kursa sastāvdaļa, vai

— kas apliecina, ka tā īpašnieks, apgūstot vidējo tehnisko vai profesionālo izglītību, vajadzības gadījumā ir beidzis

vai nu izglītības kursu darbībai profesijā, kas minēts iepriekšējā ievilkumā,

vai profesionālo praksi, kas ir attiecīgā vidējās tehniskās vai profesionālās izglītības sastāvdaļa, un

— ir sagatavojis īpašnieku darbībai viņa profesijā.

Tomēr iepriekšminēto divu gadu profesionālo pieredzi nevar prasīt, ja lūguma iesniedzēja izglītības pierādījums, kas minēts šajā punktā, ir izsniegts par reglamentētas izglītības iegūšanu.

c) ja lūguma iesniedzējs, kam nav diploma, sertifikāta vai cita izglītības pierādījuma 3. panta b) punkta vai šā panta b) punkta nozīmē, pēdējos desmit gados ir attiecīgajā profesijā darbojies divus gadus, strādājot pilnu laiku, vai līdzvērtīgu

laiku, strādājot nepilnu laiku, turklāt kādā citā dalībvalstī, kurā šī profesija netiek reglamentēta, kā noteikts šīs direktīvas 1. panta e) punktā un 1. panta f) punkta pirmajā daļā.

Turpmāk norādītos dokumentus ņem vērā tāpat kā izglītības pierādījumus, kas minēti šā punkta pirmās daļas b) punktā: jebkādu izglītības pierādījumu vai šādu pierādījumu kopumu, ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, ja tas izsniegts par Kopienā iegūtas izglītības beigšanu un ja šī dalībvalsts to atzinusi par atbilstīgu tādām pašām izglītības līmenim, ar nosacījumu, ka pārējām dalībvalstīm un Komisijai ir paziņots par šādu atzīšanu.

7. pants

Neskarot 6. panta noteikumus, uzņēmēja dalībvalsts var prasīt arī, lai lūguma iesniedzējs:

a) stažējas ne ilgāk par diviem gadiem, vai nokārto zināšanu pārbaudi, ja izglītība, ko lūguma iesniedzējs ieguvis saskaņā ar 5. panta pirmās daļas a) vai b) punktu, attiecas uz teorētiskiem vai praktiskiem jautājumiem, kas būtiski atšķiras no jautājumiem, uz kuriem attiecas sertifikāts, kas vajadzīgs uzņēmējā dalībvalstī, vai ja pastāv atšķirības starp darbības jomām, ko uzņēmējā dalībvalstī raksturo īpaša izglītība, kura attiecas uz teorētiskiem vai praktiskiem jautājumiem, kas būtiski atšķiras no tiem jautājumiem, uz kuriem attiecas lūguma iesniedzēja oficiālās izglītības pierādījums.

Ja uzņēmēja dalībvalsts izmanto šo iespēju, tai ir jādod lūguma iesniedzējam tiesības izvēlēties starp stažēšanos un zināšanu pārbaudi. Ja uzņēmēja dalībvalsts, kurā vajadzīgs sertifikāts, paredz ieviest izņēmumus attiecībā uz lūguma iesniedzēja izvēles tiesībām, piemēro 14. pantā paredzēto procedūru;

b) stažējas ne ilgāk par diviem gadiem vai nokārto zināšanu pārbaudi, ja 6. panta pirmās daļas c) punktā minētajā gadījumā viņam nav diploma, sertifikāta vai kāda cita izglītības pierādījuma. Uzņēmēja dalībvalsts var paturēt tiesības izvēlēties stažēšanos vai zināšanu pārbaudi.

VI NODAĻA

Īpašās sistēmas citu kvalifikāciju atzīšanai

8. pants

Gadījumos, kad darbības sākšana vai veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga no kompetences atestāta esamības, kompetentā iestāde nedrīkst, pamatojot to ar

neatbilstīgu kvalifikāciju, atteikties atļaut kādas dalībvalsts pilsonim uzsākt vai veikt darbību šajā profesijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz šīs dalībvalsts pilsoņiem:

- a) ja lūguma iesniedzējam ir kompetences atestāts, kas kādā citā dalībvalstī vajadzīgs, lai uzsāktu vai veiktu darbību tajā pašā profesijā attiecīgajā dalībvalstī, ja šāds atestāts izsniegts kādā no dalībvalstīm;
- b) ja lūguma iesniedzējs iesniedz kvalifikācijas pierādījumus, kas iegūti kādā citā dalībvalstī un kas sniedz tādas garantijas,

jo īpaši veselības aizsardzības, drošības, vides aizsardzības un patērētāju tiesību aizsardzības jomā, kuras atbilst uzņēmējas dalībvalsts normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētajām garantijām.

Ja lūguma iesniedzējs neiesniedz šādu atestātu vai kvalifikācijas pierādījumus, tad piemēro uzņēmējas dalībvalsts normatīvos un administratīvos aktus.

9. pants

Gadījumos, kad darbības uzsākšana vai veikšana reglamentētā profesijā uzņēmējā dalībvalstī ir atkarīga vienīgi no tāda izglītības pierādījuma esamības, kas apliecina vispārējo izglītību pamatskolas vai vidusskolas līmenī, kompetentā iestāde nedrīkst, pamatojot to ar neatbilstīgu kvalifikāciju, atteikties atļaut kādas dalībvalsts pilsonim sākt vai veikt darbību šajā profesijā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz tās pilsoņiem, ja lūguma iesniedzējam ir atbilstīga līmeņa oficiāli izglītības dokumenti, kas izsniegti kādā citā dalībvalstī.

Šiem oficiālajiem izglītības dokumentiem ir jābūt tādiem, ko izsniegusi šīs dalībvalsts kompetentā iestāde, kas norādīta atbilstīgi tās normatīvajiem un administratīvajiem aktiem.

VII NODAĻA

Citi pasākumi, lai veicinātu to, ka efektīvi tiek īstenotas tiesības veikt uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniegšanas brīvība un darbinieku pārvietošanās brīvība

10. pants

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde prasa, lai personas, kas vēlas sākt vai veikt darbību reglamentētā profesijā, iesniedz pierādījumus tam, ka viņiem ir labas personiskās īpašības vai reputācija, ka viņi nav tikuši pasludināti par bankrotējušiem

vai ka saistībā ar būtisku profesionālās darbības pārkāpumu vai noziedzīgu nodarījumu viņiem nav uz laiku vai pastāvīgi aizliegts darboties attiecīgajā profesijā, tad attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kas vēlas minētajā valstī sākt vai veikt darbību attiecīgajā profesijā, šī valsts kā pietiekamu pierādījumu pieņem tādu dokumentus, kurus personas izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras persona ierodas, izsniegušas kompetentas iestādes un kuri apliecina, ka minētās prasības ir ievērotas.

Ja izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts kompetentās iestādes, no kuras ārvalstnieks ierodas, neizsniedz pirmajā daļā minētos dokumentus, tad šādus dokumentus var aizstāt ar zvērestu apliecināts paziņojums vai — dalībvalstīs, kurās nav paredzēts ar zvērestu apliecināts paziņojums — oficiāls paziņojums, ko attiecīgā persona sniedz kompetentai tiesu vai administratīvajai iestādei vai — atbilstīgos gadījumos — notāram vai kvalificētai profesionālai organizācijai izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras persona ierodas; šī iestāde vai notārs izsniedz rakstisku apliecinājumu ar zvērestu apliecināta paziņojuma vai oficiālā paziņojuma autentiskumam.

2. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde prasa, lai tās pilsoņi, kas vēlas sākt vai veikt darbību kādā reglamentētā profesijā, iesniedz izziņas par fiziskās vai psihiskās veselības stāvokli, tad šajā nolūkā minētā iestāde pieņem kā pietiekamu pierādījumu tādu dokumentu, kāds vajadzīgs ārvalstnieka izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ierodas.

Ja ārvalstnieka izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks ierodas, nav paredzētas šāda veida prasības attiecībā uz personām, kas vēlas sākt vai veikt darbību attiecīgajā profesijā, tad uzņēmēja dalībvalsts no šādiem pilsoņiem pieņem izziņu, ko izsniegusi attiecīgās valsts kompetentā iestāde un kas atbilst uzņēmējā dalībvalstī izsniegtajām izziņām.

3. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var prasīt, lai 1. un 2. punktā minētos dokumentus iesniedz ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc to izdošanas dienas.

4. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde prasa, lai tās pilsoņi, kas vēlas sākt vai veikt darbību kādā reglamentētā profesijā, nodod zvērestu vai sniedz oficiālu paziņojumu, un ja šāda zvēresta vai paziņojuma formu nevar izmantot pārējo dalībvalstu pilsoņi, tad minētā iestāde nodrošina, ka attiecīgajām personām ir pieejama atbilstīga un līdzvērtīga zvēresta vai paziņojuma forma.

11. pants

1. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuri atbilst nosacījumiem, lai sāktu vai veiktu darbību kādā reglamentētā profesijā šo dalībvalstu teritorijā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atzīst

šo pilsoņu tiesības izmantot uzņēmējā dalībvalstī pastāvošo profesionālo nosaukumu, kas atbilst attiecīgajai profesijai.

VIII NODAĻA

Koordinācijas procedūra

2. Attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem, kuri atbilst nosacījumiem, lai sāktu vai veiktu darbību kādā reglamentētā profesijā šo dalībvalstu teritorijā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atzīst šo pilsoņu tiesības uzņēmējas dalībvalsts valodā izmantot likumīgos zinātniskos nosaukumus un, attiecīgos gadījumos, to saīsinājumus, ko lieto šo pilsoņu izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras viņi ierodas. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai pēc šā nosaukuma norāda tās iestādes vai eksaminācijas komisijas nosaukumu un atrašanās vietu, kura to piešķirusi.

3. Ja attiecīgo profesiju uzņēmējā dalībvalstī reglamentē kāda no 1. panta f) punktā minētajām asociācijām vai organizācijām, tad dalībvalstu pilsoņiem ir tiesības izmantot profesionālo nosaukumu vai norādes burtus, ko šāda organizācija vai asociācija piešķir vienīgi tad, ja tiek pierādīta dalība šajā organizācijā vai asociācijā.

Ja asociācija vai organizācija dalībai tajā izvirza noteiktas prasības attiecībā uz kvalifikāciju, tā var — vienīgi atbilstīgi šai direktīvai, jo īpaši tās 3., 4. un 5. pantam — attiecināt minētās prasības uz citu dalībvalstu pilsoņiem, kuriem ir diploms 1. panta a) punkta nozīmē, sertifikāts 1. panta b) punkta nozīmē vai izglītības pierādījums, kas definēts 3. panta pirmās daļas b) punktā, 5. panta pirmās daļas b) punktā vai 9. pantā.

12. pants

1. Kā pierādījumu tam, ka ir ievēroti 3. līdz 9. pantā paredzētie nosacījumi, uzņēmēja dalībvalsts var pieņemt dokumentus, ko izsniegušas dalībvalstu kompetentās iestādes un kurus lūguma iesniedzējs iesniedz, pamatojot savu lūgumu darbībai attiecīgajā profesijā.

2. Procedūru tāda lūguma izskatīšanai, kas iesniegts par darbību kādā reglamentētā profesijā, veic cik iespējams ātri, un iznākumu paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pamatotā lēmumā ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad par attiecīgo personu ir iesniegti visi dokumenti. Lai pārsūdzētu šo lēmumu vai vērstos pret tā neesamību, var griezties tiesā atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

13. pants

1. Šīs direktīvas 17. pantā minētajā termiņā dalībvalstis norāda kompetentās iestādes, kas ir pilnvarotas pieņemt lūgumus un lēmumus, kas minēti šajā direktīvā. Šo informāciju dalībvalstis dara zināmu pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

2. Katra dalībvalsts norāda personu, kas ir atbildīga par 1. punktā minēto iestāžu darbības koordināciju, un par to paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai. Minētās personas uzdevums ir veicināt šīs direktīvas vienotu piemērošanu visām attiecīgajām profesijām. Šis koordinators ir koordinācijas grupas loceklis, kas izveidota Komisijas pārraudzībā ar 9. panta 2. punktu Direktīvā 89/48/EEK.

Koordinācijas grupai, kas izveidota atbilstīgi Direktīvas 89/48/EEK iepriekšminētajam punktam, ir arī šādi uzdevumi:

- veicināt šīs direktīvas piemērošanu,
- vākt visu noderīgo informāciju direktīvas piemērošanai dalībvalstīs, jo īpaši informāciju par reglamentētu profesiju informatīva saraksta izveidi un atšķirībām starp dalībvalstīs piešķirtajām kvalifikācijām, lai tādējādi palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm īstenot tām doto uzdevumu izvērtēt, vai pastāv būtiskas atšķirības.

Grupa var apspriesties ar Komisiju par jebkādam pastāvošās sistēmas izmaiņām, kuras var tikt apsvērtas.

3. Dalībvalstis veic pasākumus, lai sniegtu vajadzīgo informāciju par diplomu un sertifikātu atzīšanu, kā arī citiem nosacījumiem, kuri saskaņā ar šo direktīvu attiecas uz darbības uzsākšanu reglamentētās profesijās. Lai veiktu šo uzdevumu, dalībvalstis var izmantot esošos informācijas resursus un, vajadzības gadījumā, vērsties pie attiecīgajām profesionālajām asociācijām vai organizācijām. Komisija uzņemas vajadzīgo iniciatīvu, lai nodrošinātu attīstību un koordināciju saistībā ar nepieciešamās informācijas paziņošanu.

IX NODAĻA

Procedūra izņēmumu noteikšanai attiecībā uz tiesībām izvēlēties stažēšanos vai zināšanu pārbaudi

14. pants

1. Ja atbilstīgi 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrās daļas otrajam teikumam, 5. panta trešajai daļai vai 7. panta a) punkta otrās

daļas otrajam teikumam kāda dalībvalsts ierosina liegt lūguma iesniedzējam tiesības izvēlēties starp stažēšanos un zināšanu pārbaudi, tad šī dalībvalsts Komisijai tūlīt dara zināmu attiecīgā noteikuma projektu. Reizē tā Komisijai dara zināmu arī pamatojumu nepieciešamībai pieņemt šādu noteikumu.

Komisija pārējām dalībvalstīm tūlīt dara zināmu jebkādu projektu, ko tā saņēmusi; tā var apspriesties par projektu arī ar 13. panta 2. punktā minēto koordinācijas grupu.

2. Neskarot iespēju Komisijai un dalībvalstīm izteikt piezīmes par projektu, attiecīgā dalībvalsts var projektu pieņemt vienīgi tad, ja Komisija trīs mēnešos nav pieņēmusi citādu lēmumu.

3. Pēc kādas dalībvalsts vai Komisijas lūguma dalībvalstis tām tūlīt dara zināmu pilnu tekstu ikvienam noteikumam, kas izriet no šā panta piemērošanas.

4. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

5. Komisija nosaka pasākumus, ko piemēro tūlīt. Ja šie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu, tad Komisija tomēr tos tūlīt paziņo Padomei. Tādā gadījumā Komisija paredzēto pasākumu piemērošanu atliek uz diviem mēnešiem.

6. Iepriekšējā punktā minētajā termiņā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

7. Komisija lēmumu dara zināmu attiecīgajai dalībvalstij un, vajadzības gadījumā, grozīto sarakstu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

X NODAĻA

Procedūra C un D pielikuma grozīšanai

15. pants

1. Izglītības kursu sarakstus, kas pievienoti C un D pielikumā, var grozīt pēc attiecīgās dalībvalsts pamatota lūguma, ko iesniedz Komisijai. Lūgumam pievieno visu atbilstīgo informāciju, un jo īpaši dalībvalsts attiecīgās tiesību normas. Dalībvalsts, kas iesniedz lūgumu, par to informē arī pārējās dalībvalstis.

2. Komisija pārbauda attiecīgo izglītības kursu, kā arī kursus, kas vajadzīgi pārējās dalībvalstīs. Jo īpaši tā pārbauda, vai izglītības dokuments, ko iegūst pabeidzot attiecīgo kursu, dod tā īpašniekam:

— profesionālās izglītības līmeni, kas atbilst 1. panta a) punkta pirmās daļas otrā ievilkuma i) punktā minētajam pēcvidusskolas kursam,

— līdzvērtīgu atbildības un darbības līmeni.

3. Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

XI NODAĻA

Citi noteikumi

16. pants

Pēc 17. pantā paredzētā termiņa beigām dalībvalstis Komisijai reizi divos gados iesniedz pārskatu par ieviestās sistēmas piemērošanu.

Papildus vispārīgām piezīmēm pārskatā ir statistikas apkopojums par pieņemtajiem lēmumiem, kā arī to galveno problēmu apraksts, kuras radušās, piemērojot šo direktīvu.

17. pants

1. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 1994. gada 18. jūnijam izpildītu šo direktīvu. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno šo tiesību aktu oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Vēlākais piecus gadus pēc 17. pantā norādītā datuma Komisija sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, kā arī Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskatu par sasniegumiem šīs direktīvas piemērošanā.

Pēc visām vajadzīgajām apspriedēm Komisija iepazīstina ar saviem secinājumiem par jebkādam izmaiņām, kas jāveic šajā direktīvā. Attiecīgos gadījumos Komisija reizē iesniedz arī priekšlikumus esošo normu uzlabošanai, lai veicinātu

pārvietošanās brīvību, tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību.

19. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1992. gada 18. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

Vitor MARTINS

A PIELIKUMS

Direktīvas 2. panta otrajā daļā minētais direktīvu saraksts

1. Padomes 1964. gada 7. jūlija Direktīva 64/429/EEK ⁽¹⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību ražošanas un pārstrādes rūpniecībā, uz ko attiecas ISIC 23. līdz 40. galvenā grupa (Ražošana un amatniecība)

Padomes 1964. gada 7. jūlija Direktīva 64/427/EEK ⁽²⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību apstrādes un pārstrādes rūpniecībā, uz ko attiecas ISIC 23. līdz 40. galvenā grupa (Ražošana un amatniecība)

2. Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīva 68/365/EEK ⁽³⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību pārtikas un dzērienu rūpniecībā (ISIC 20. un 21. galvenā grupa)

Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīva 68/366/EEK ⁽⁴⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību pārtikas un dzērienu rūpniecībā (ISIC 20. un 21. galvenā grupa)

3. Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīva 64/223/EEK ⁽⁵⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz darbību vairumtirdzniecībā

Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīva 64/224/EEK ⁽⁶⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz starpnieku darbību tirdzniecībā, ražošanā un amatniecībā

Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīva 64/222/EEK ⁽⁷⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz darbību vairumtirdzniecībā, kā arī uz starpnieku darbību tirdzniecībā, ražošanā un amatniecībā

4. Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīva 68/363/EEK ⁽⁸⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību mazumtirdzniecībā (ISIC bijusī 612. grupa)

Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīva 68/364/EEK ⁽⁹⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību mazumtirdzniecībā (ISIC bijusī 612. grupa)

5. Padomes 1970. gada 30. novembra Direktīva 70/522/EEK ⁽¹⁰⁾ par to, kā sasniedzama pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību ogļu vairumtirdzniecībā, kā arī uz starpnieku darbību ogļu tirdzniecībā (ISIC bijusī 6112. grupa)

Padomes 1970. gada 30. novembra Direktīva 70/523/EEK ⁽¹¹⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz starpnieku darbību ogļu tirdzniecībā (ISIC bijusī 6112. grupa)

⁽¹⁾ OV 117, 23.7.1964., 1880/64. lpp.

⁽²⁾ OV 117, 23.7.1964., 1863/64. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 69/77/EEK (OV L 59, 10.3.1969., 8. lpp.).

⁽³⁾ OV L 260, 22.10.1968., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 260, 22.10.1968., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV 56, 4.4.1964., 863/64. lpp.

⁽⁶⁾ OV 56, 4.4.1964., 869/64. lpp.

⁽⁷⁾ OV 56, 4.4.1964., 857/64. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 260, 22.10.1968., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 260, 22.10.1968., 6. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 267, 10.12.1970., 14. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 267, 10.12.1970., 18. lpp.

6. Padomes 1974. gada 4. jūnija Direktīva 74/557/EEK ⁽¹⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz pašnodarbināto personu un starpnieku darbību toksisku vielu tirdzniecībā un izplatīšanā

Padomes 1974. gada 4. jūnija Direktīva 74/556/EEK ⁽²⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz darbībām ar toksiskām vielām, to tirdzniecību un izplatīšanu, kā arī uz darbībām, kas saistītas ar šādu vielu profesionālu izmantošanu, tostarp uz starpnieku darbību

7. Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīva 68/367/EEK ⁽³⁾ par to, kā sasniedzama uzņēmējdarbības veikšanas brīvība un pakalpojumu sniegšanas brīvība attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību personisku pakalpojumu nozarē (ISIC bijusī 85. galvenā grupa):

1. restorāni, kafejnīcas, tavernas un citas sabiedriskās ēdināšanas vietas (ISIC 852. grupa);
2. viesnīcas, pansijas, kempingi un citas apmešanās vietas (ISIC 853. grupa)

Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīva 68/368/EEK ⁽⁴⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz pašnodarbinātu personu darbībām personisku pakalpojumu nozarē (ISIC bijusī 85. galvenā grupa):

1. restorāni, kafejnīcas un citas sabiedriskās ēdināšanas vietas (ISIC 852. grupa);
2. viesnīcas, pansijas, kempingi un citas apmešanās vietas (ISIC 853. grupa)

8. Padomes 1976. gada 13. decembra Direktīva 77/92/EEK ⁽⁵⁾ par pasākumiem, kas veicina uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības praktisku izmantošanu attiecībā uz apdrošināšanas aģentu un brokeru darbību (ISIC bijusī 630. grupa), un jo īpaši par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz šiem darbības veidiem

9. Padomes 1982. gada 29. jūnija Direktīva 82/470/EEK ⁽⁶⁾ par pasākumiem, kas veicina uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības praktisku izmantošanu attiecībā uz pašnodarbināto personu darbību dažās pakalpojumu nozarēs, kuras raksturīgas pārvadājumu un ceļojumu aģentūrām (ISIC 720. grupa)

10. Padomes 1982. gada 19. jūlija Direktīva 82/489/EEK ⁽⁷⁾, ar ko nosaka pasākumus, kuri veicina uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības praktisku izmantošanu frizieru pakalpojumu jomā

11. Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/368/EEK ⁽⁸⁾ par pasākumiem, kas veicina uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības praktisku izmantošanu attiecībā uz vairākiem darbības veidiem (ISIC bijušais 01. līdz 85. nodaļums), un jo īpaši par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz šīm darbībām

12. Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/369/EEK ⁽⁹⁾ par pasākumiem, kas veicina uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības praktisku izmantošanu attiecībā uz ceļojošu pakalpojumu sniedzēju darbībām, un jo īpaši par pārejas laika pasākumiem attiecībā uz šīm darbībām

⁽¹⁾ OV L 307, 18.11.1974., 5. lpp.

⁽²⁾ OV L 307, 18.11.1974., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 260, 22.10.1968., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 260, 22.10.1968., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 26, 31.1.1977., 14. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 213, 21.7.1982., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 218, 27.7.1982., 24. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 167, 30.6.1975., 22. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 167, 30.6.1975., 29. lpp.

Piezīme

Dažas no iepriekš uzskaitītajām direktīvām ir papildinātas ar Dānijas, Īrijas un Apvienotās Karalistes Pievienošanās aktu (OV L 73, 27.3.1972.), Grieķijas Pievienošanās aktu (OV L 291, 19.11.1979.), kā arī Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu (OV L 302, 15.11.1985).

*B PIELIKUMS***Direktīvas 2. panta trešajā daļā minētais direktīvu saraksts**

Tās ir direktīvas, kas uzskaitītas A pielikuma 1. līdz 7. punktā, izņemot 6. punktā norādīto Direktīvu 74/556/EEK.

C PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 1. PANTA A) PUNKTA PIRMĀS DAĪJAS OTRĀ IEVILKUMA II) PUNKTĀ MINĒTAIS TO KURSU SARAKSTS, KURIEM IR ĪPAŠA STRUKTŪRA**1. Vidējā medicīniskā personāla un bērnu aprūpes mācību kursi***Vācijā:*

mācības šādās specialitātēs:

- pediatrijas māsa ("Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger"),
- fizioterapeits ("Krankengymnast(in)"),
- darba terapeits ("Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)"),
- logopēds ("Logopäde/Logopädin"),
- ortoptikas speciālists ("Orthoptist(in)"),
- valsts atzīts bērnu aprūpes darbinieks ("Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)"),
- valsts atzīts pedagogs darbam ar bērniem ar īpašām vajadzībām ("Staatlich anerkannte(r) Heilpädagog(-in)").

Itālijā:

mācības šādās specialitātēs:

- zobu tehniķis ("odontotecnico"),
- optiķis ("ottico"),
- hiropēds ("podologo").

Luksemburgā:

mācības šādās specialitātēs:

- medicīnas tehniķis-radiologs (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),
- medicīnas laboratorijas tehniķis (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),
- psihiatrijas māsa (infirmier/ière psychiatrique),
- medicīnas tehniķis — ķirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),
- pediatrijas māsa (infirmier/ière puériculteur/trice),
- anestēzijas māsa (infirmier/ière anesthésiste),
- diplomēts masieris (masseur/euse diplômé(e)),
- bērnu aprūpes darbinieks (éducateur/trice),

kas ir izglītības kursi, kuru kopējais ilgums ir vismaz trīspadsmit gadi, tostarp:

- vai nu vismaz trīs gadi specializētā arodmācību iestādē, kuru beigās ir eksāmens un kurus dažos gadījumos papildina vienu vai divus gadus ilgs specializācijas kurss, kura beigās ir eksāmens,
- vai arī vismaz divarpus gadi specializētā arodmācību iestādē, kuru beigās ir eksāmens un kurus papildina vismaz sešus mēnešus ilga darba pieredze vai vismaz sešus mēnešus ilga prakse akreditētā iestādē,
- vai arī vismaz divi gadi specializētā mācību iestādē, kuru beigās ir eksāmens un kurus papildina vismaz vienu gadu ilga darba pieredze vai vismaz vienu gadu ilga prakse akreditētā iestādē.

2. Amata meistarū ("Mester/Meister/Maître") joma, ko veido izglītības kursi saistībā ar iemaņām un uz ko neattiecas A pielikumā uzskaitītās direktīvas*Dānijā:*

mācības šādās specialitātēs:

- optiķis ("optometrist"),

šā kursa kopējais ilgums ir 14 gadi, tostarp piecu gadu arodmācības, ko veido divarpus gadus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un divarpus gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester";

— ortopēdijas tehniķis ("Ortopaedimekaniker"),

šā kursa kopējais ilgums ir 12,5 gadi, tostarp trīsarpus gadus ilgas arodmācības, ko veido sešus mēnešus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un trīs gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester";

— ortopēdisko apavu izgatavotājs ("ortopaediskomager"),

šā kursa kopējais ilgums ir 13,5 gadi, tostarp četrarpus gadus ilgas arodmācības, ko veido divus gadus ilgas teorētiskās mācības arodmācību iestādē un divarpus gadus ilgas praktiskās mācības darba vietā un kura beigās ir atzīts amata prasmes eksāmens, kurš dod tiesības lietot nosaukumu "Mester".

Vācijā:

mācības šādās specialitātēs:

— optiķis ("Augenoptiker"),

— zobu tehniķis ("Zahntechniker"),

— bandāžists ("Bandagist"),

— dzirdes aparātu izgatavotājs ("Hörgeräte-Akustiker"),

— ortopēdijas tehniķis ("Orthopädiemechaniker"),

— ortopēdisko apavu izgatavotājs ("Orthopädienschuhmacher").

Luksemburgā:

mācības šādās specialitātēs:

— praktizējošs optiķis ("opticien"),

— zobu tehniķis ("mécanicien dentaire"),

— dzirdes aparātu izgatavotājs ("audioprothésiste"),

— ortopēdijas tehniķis/bandāžists ("mécanicien orthopédiste/bandagiste"),

— ortopēdisko apavu izgatavotājs ("orthopédiste-cordonnier").

Šo kursu kopējais ilgums ir 14 gadi, tostarp vismaz pieci gadi mācību, pēc kurām ir strukturēta prakse, kas daļēji notiek darba vietā, bet daļēji arodmācību iestādē un kuru beigās ir eksāmens, kurš ir jānokārto, lai varētu vai nu neatkarīgi, vai kā darbinieks ar līdzvērtīgu atbildības līmeni praktizēt jebkuru darbību, kam vajadzīga profesionālā prasme.

3. Jūrnieceība

a) Jūras transports

Dānijā:

mācības šādās specialitātēs:

— kuģa kapteinis ("skibsfører"),

— kapteiņa pirmais palīgs ("overstyrmand"),

— vecākais stūrmanis, stūrmanis ("enestyrmand, vagthavende styrmand"),

— stūrmanis ("vagthavende styrmand"),

— mehāniķis ("maskinchef"),

— mehāniķa pirmais palīgs ("1. maskinmester"),

— mehāniķa pirmais palīgs/dežūrmehāniķis ("1. maskinmester/vagthavende maskinmester").

Vācijā:

mācības šādās specialitātēs:

- lielu piekrastes kuģu kapteinis ("Kapitän AM"),
- piekrastes kuģu kapteinis ("Kapitän AK"),
- lielu piekrastes kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier AMW"),
- piekrastes kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier AKW"),
- C klases galvenais mehāniķis ("Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen"),
- C klases kuģa mašīnists ("Schiffsmaschinist CMA — Leiter von Maschinenanlagen"),
- C klases kuģa mehāniķis ("Schiffsbetriebstechniker CTW"),
- C klases kuģa mašīnists — atbildīgais vecākais mehāniķis ("Schiffsmaschinist CMAW — Technischer Alleinoffizier").

Itālijā:

mācības šādās specialitātēs:

- stūrmanis ("ufficiale di coperta"),
- mehāniķis ("ufficiale di macchina").

Nīderlandē:

mācības šādās specialitātēs:

- pirmais palīgs (piekrastes kuģi) (ar papildu mācībām) ["stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)"],
- piekrastes kuģa mehāniķis (ar diplomu) ("diploma motordrijver"),

kurās mācības ir:

- Dānijā — deviņi gadi pamatizglītības, kam seko mācību pamatkurss un/vai dienests uz jūras, kura ilgums ir no 17 līdz 36 mēnešiem, un ko papildina:
 - vienu gadu ilgas specializētas arodmācības (stūrmaņiem)
 - trīs gadus ilgas specializētas arodmācības (pārējiem),
- Vācijā — ar kopējo ilgumu no 14 līdz 18 gadiem, tostarp trīs gadus ilgs arodmācību pamatkurss un vienu gadu ilgs dienests uz jūras, kam seko vienu vai divus gadus ilgas specializētas arodmācības, kuras vajadzības gadījumā papildina divus gadus ilga darba pieredze navigācijā,
- Itālijā — ar kopējo ilgumu 13 gadi, no kuriem vismaz pieci gadi ir profesionālās mācības, kuru beigās ir eksāmens un kuras vajadzības gadījumā papildina prakse,
- Nīderlandē — ar kursa kopējo ilgumu 14 gadi, no kuriem vismaz divi gadi ir specializētā arodmācību iestādē, kurus papildina divpadsmit mēnešus ilga prakse

un kuri ir atzīti saskaņā ar JSDS starptautisko konvenciju (Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanu un diplomēšanu, kā arī sardzes pildīšanu, 1978. gads).

b) Jūras zveja

Vācijā:

mācības šādās specialitātēs:

- dziļjūras zvejas kapteinis ("Kapitän BG/Fischerei"),
- piekrastes zvejas kapteinis ("Kapitän BK/Fischerei"),
- dziļjūras kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei"),
- piekrastes kuģu stūrmanis ("Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei").

Nīderlandē:

mācības šādās specialitātēs:

- pirmais palīgs/mehāniķis V ("stuurman werktuigkundige V"),

- mehāniķis IV (zvejas kuģi) (“werktuigkundige IV visvaart”),
- pirmais palīgs IV (zvejas kuģi) (“stuurman IV visvaart”),
- pirmais palīgs/mehāniķis VI (“stuurman werktuigkundige VI”),

kurās mācības ir:

- Vācijā — ar kopējo ilgumu no 14 līdz 18 gadiem, tostarp trīs gadus ilgs arodmācību pamatkurs un vienu gadu ilgs dienests uz jūras, kam seko vienu vai divus gadus ilgas specializētas arodmācības, ko vajadzības gadījumā papildina divu gadu darba pieredze navigācijā,
- Nīderlandē — dažāda ilguma kurss, kura ilgums ir no trīspadsmit līdz piecpadsmit gadiem, no kuriem vismaz divi gadi ir specializētā arodmācību iestādē, un kuru vajadzības gadījumā papildina 12 mēnešus ilga darba pieredze,

un kurš ir atzīts saskaņā ar Torremolinas Konvenciju (1977. gada Starptautiskā Konvencija par zvejas kuģu drošību).

4. Tehnikas nozare

Itālijā:

mācības šādās specialitātēs:

- būvinspektors (“geometra”),
- mērnieks (“perito agrario”),
- grāmatvedis (“ragioniero”) un grāmatvedības konsultants (“perito commerciale”),
- konsultants nodarbinātības jautājumos (“consulente del lavoro”),

kuras ietver tehniskos vidusskolas kursus ar kopējo ilgumu vismaz 13 gadi, tostarp astoņus gadus ilgu obligāto izglītību, kam seko piecus gadus ilga vidējā izglītība, ietverot trīs gadus ilgas arodmācības, un kuras beidzas ar tehnisko zinātņu bakalaura eksāmenu, un kuras papildina:

- būvinspektoriem:
 - vai nu vismaz divus gadus ilga prakse profesionālā birojā,
 - vai arī piecus gadus ilga darba pieredze,
- mērniekiem, grāmatvežiem, grāmatvedības konsultantiem un konsultantiem nodarbinātības jautājumos: vismaz divus gadus ilga prakse,

kuras beigās ir valsts eksāmens.

Nīderlandē:

mācības šādās specialitātēs:

- tiesu izpildītājs (“gerechtsdeurwaarder”),

kuras ietver mācību kursu un arodmācības, kuru kopējais ilgums ir deviņpadsmit gadi, tostarp astoņus gadus ilga obligātā izglītība, kam seko astoņus gadus ilga vidējā izglītība, ietverot četrus gadus ilgu tehnisko izglītību, kuras beigās ir valsts eksāmens un kuru vajadzības gadījumā papildina trīs gadus ilgas teorētiskās un praktiskās arodmācības.

5. Apvienotās Karalistes kursi, kas akreditēti kā *National Vocational Qualifications* vai *Scottish Vocational Qualifications*

Mācības šādās specialitātēs:

- medicīniskās laboratorijas zinātniskais līdzstrādnieks,
- kalnrūpniecības elektroinženieris,
- kalnrūpniecības inženieris-mehāniķis,
- apstiprināts sociālais darbinieks — psihiskā veselība,
- nosacīti atbrīvoto personu uzraugs,

- zobārsts,
- zobu higiēnists,
- praktizējošs optiķis,
- šahtas pārzinis,
- maksātnespējas procesa administrators,
- licencēts nekustamā īpašuma māklers,
- protēzists,
- kapteiņa pirmais palīgs — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti,
- kapteiņa otrais palīgs — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti,
- kapteiņa trešais palīgs — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti,
- stūrmanis — kravas/pasažieru kuģi — neierobežoti,
- vecākais mehāniķis — kravas/pasažieru kuģi — neierobežota tirdzniecības zona,
- preču zīmju aģents,

kuru iznākumā tiek iegūta kvalifikācija, kas akreditēta kā *National Vocational Qualifications (NVQ)*, vai kuru *National Council for Vocational Qualifications* apstiprinājusi vai atzinusi par līdzvērtīgu, vai arī — Skotijā — kas akreditēta kā *Scottish Vocational Qualifications* atbilstīgi *National Framework of Vocational Qualifications* 3. un 4. līmenim.

Minētos līmeņus definē šādi:

- **3. līmenis:** kompetence dažādu darbību plašā diapazonā, veicot tās dažādos aspektos, no kurām lielākā daļa ir kompleksas un radošas. Tajos ir nozīmīga atbildība un autonomija, turklāt bieži ir prasība kontrolēt vai vadīt citus darbiniekus,
 - **4. līmenis:** kompetence kompleksas, tehniskas vai profesionālas darbības plašā diapazonā, veicot to dažādos aspektos, un kura saistīta ar nozīmīgu personiskās atbildības līmeni un autonomiju. Bieži darbs saistīts ar atbildību par citu personu darbu un līdzekļu sadali.
-

D PIELIKUMS

Direktīvas 3. panta pirmās daļas b) punkta trešajā ievilkumā minētais to kursu saraksts, kuriem ir īpaša struktūra**Apvienotajā Karalistē:**

Reglamentētie kursi, kuru beigās tiek iegūta kvalifikācija, ko Profesionālās kvalifikācijas Nacionālā padome akreditējusi kā *National Vocational Qualifications (NVQ)* vai arī — Skotijā — kas akreditētas kā *Scottish Vocational Qualifications* atbilstīgi *National Framework of Vocational Qualifications* 3. un 4. līmenim.

Minētos līmeņus definē šādi:

- **3. līmenis:** kompetence darbībai plašā diapazonā, veicot tās dažādos aspektos, un lielākā daļa no kurām ir kompleksas un radošas. Tajos ir nozīmīga atbildība un autonomija, turklāt bieži ir prasība kontrolēt vai vadīt citus darbiniekus,
 - **4. līmenis:** kompetence kompleksas, tehniskas vai profesionālas darbības plašā diapazonā, veicot to dažādos aspektos, un kura saistīta ar nozīmīgu personiskās atbildības līmeni un autonomiju. Bieži darbs saistīts ar atbildību par citu personu darbu un līdzekļu sadali.
-